

บทคัดย่อ

นับแต่จอมพล ป. พายประเทศเข้าเป็นส่วนหนึ่งของโลกเสรีด้วยการประกาศรับรองรัฐบาลเป่าไต้ของ เวียดนามใต้ รัฐบาลได้เริ่มรณรงค์เรื่องคอมมิวนิสต์ต่างชาติบุคคลออกมาเพื่อสร้างความชอบธรรมให้กับหน้าที่ "พิทักษ์โลกเสรี" ของตน กระแสเชิดชูโลกเสรี-ต่อต้านคอมมิวนิสต์ได้ถูกสร้างสรรค์ด้วยวาทกรรมที่สร้างความรู้สึกถูกเกลียดชังต่อประเทศเพื่อนบ้านอินโดจีน โดยเฉพาะเวียดนามและจีนคอมมิวนิสต์ได้ถูกทำให้กลายเป็นคนป่า สัตว์ร้าย โจรทมิฬที่โหดเหี้ยม ไร้อารยธรรม ไร้ใจไม่ได้ ฯลฯ ขณะที่ฝ่าย โลกเสรีคือผู้พิทักษ์สันติภาพและเสรีภาพของโลก กระบวนการทำลายความเป็นมนุษย์ (dehumanization) ของฝ่ายตรงข้ามได้กลายเป็นเหตุผลอันชอบธรรมที่รองรับการใช้ความรุนแรงที่ยิ่งกว่าในการจัดการกับฝ่าย ศัตรู และที่สำคัญ "ความจริง" ที่ถูกสร้างโดยรัฐบาลและระบบราชการในยุคนี้ยังได้รับการสนับสนุนจาก สถาบันหลักของชาติและสื่อมวลชนไทยอย่างกว้างขวาง ซึ่งให้เห็นถึงความสำเร็จของการจัดการความจริง ของรัฐบาลได้เป็นอย่างดี

กระบวนการต่อต้านนโยบายโลกเสรีได้เริ่มขึ้นนับแต่ต้นทศวรรษ 2490 โดยมีพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทยอยู่เบื้องหลังการเคลื่อนไหวดังกล่าว แต่ต้องหยุดชะงักลงหลังการขึ้นมามีอำนาจของรัฐบาล สฤษดิ์ ธนะรัชต์ ในต้นทศวรรษ 2510 อันเป็นช่วงเวลาที่ประเทศไทยได้เข้าสู่สงครามเวียดนามอย่างเต็มตัวแล้ว เริ่มมีปฏิริยาต่อต้านสงครามเวียดนาม-จักรวรรดินิยมอเมริกาเกิดขึ้น โดยเริ่มต้นจากปัญญาชนไทยกลุ่มเล็กๆ และค่อยๆ ขยายตัวเข้าสู่รั้วมหาวิทยาลัย พวกเขาได้ช่วยกันเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสงครามเวียดนาม กระแสต่อต้านได้พัฒนาใหญ่โตต่อมาที่รัฐบาลหลัง 14 ตุลาคม 2516 จำต้องรับฟัง อย่่างไรก็ตามเมื่อขบวนการนักศึกษาหลัง 14 ตุลาได้ถือเอาระกิจขับไล่ฐานทัพอเมริกาออกจากประเทศไทยเป็นส่วนหนึ่งของยุทธศาสตร์การปฏิวัติสังคมนิยม สงครามเวียดนามและการดำรงอยู่ของฐานทัพได้ถูกอธิบายใหม่ด้วยกรอบทฤษฎีลัทธิเหมาอิสต์ ฉะนั้น ขณะที่การต่อต้านคอมมิวนิสต์ของฝ่ายรัฐเป็นการปลุกกระแส ชาตินิยมที่อิงอยู่กับอเมริกา ขบวนการต่อต้านสงครามเวียดนามเป็นกระแสชาตินิยมที่อิงอยู่กับลัทธิ เหมาอิสต์

ท่ามกลางบรรยากาศการต่อสู้ทางการเมืองระหว่างฝ่ายซ้ายและฝ่ายขวาที่รุนแรงมากขึ้น โดยเฉพาะนับแต่กลางปี 2518 ผู้นำฝ่ายขวาได้ใช้ประเด็นฐานทัพอเมริกามาใช้เพื่อทำลายขบวนการนักศึกษา พวกเขาไม่เพียงสร้างเรื่องเท็จเกี่ยวกับความสำคัญของฐานทัพอเมริกาต่อความมั่นคงของไทยขึ้นมา แต่ยังคงกล่าวหาว่าการขับไล่ฐานทัพของนักศึกษามีจุดประสงค์เพื่อต้องการปูทางให้เวียดนามเข้ายึดครองประเทศไทย นักศึกษาถูกกล่าวหาว่าเป็นญวนหรือสมุนญวน พร้อมๆ ไปกับการโหมกระพือข่าวลือเรื่องกองกำลังเวียดนามกำลังแทรกซึมเข้าสู่ประเทศไทย ขณะเดียวกัน ชาวญวนอพยพในภาคอีสานก็ได้กลายเป็นเหยื่อของความรุนแรง อันเป็นส่วนหนึ่งการปลุกกระดุมให้เกิดความเกลียดชังเวียดนามและขบวนการนักศึกษา กล่าวได้ว่า วาทกรรมแห่งความเกลียดชังเวียดนามที่สร้างขึ้นในยุคของสงครามเวียดนามได้กลายมาเป็นอาวุธสำคัญในการปราบปรามคนในชาติเดียวกัน

Abstract

After Field Marshall Phibunsongkhram had decided to side with the “Free World” under the leadership of the United States, his government then faced widespread opposition, behind which was the Communist Party of Thailand (CPT). To counter such movements, the government launched the anti-communist propaganda and laws in order to legitimize its Free World policy and at the same time to suppress its opponents.

This was the prelude to Thailand’s extensive involvement in the Vietnam War in the following decades. Between the mid-1960s and early-1970s, Thailand allowed the use of its airbases for the US aerial bombardments in Northern Vietnam, Laos and Cambodia. The Thanom-Prapat government also sent troops to fight in Vietnam. The government justified its “defending the Free World” duties by propagandizing the communist invasion and the pro-Free-World campaign, which followed by the use of hatred discourses against its neighboring Indochinese countries. The Vietnamese and Chinese in particular were portrayed as loathsome beast, uncivilized, untrustworthy and inhumane, who wanted to conquer Thailand, while Thailand as the Free World agent was the defender of world peace and freedom. The dehumanization process was the legitimate basis for Thailand to employ violence against its neighbors. Such constructed “truth” was supported by the nation’s important institutions but also widely praised by the Thai press. This overwhelming support proved the success of the government’s truth management.

In the late 1960s when Thailand was participating full-scale involvement in the Vietnam War, however, began the anti-Vietnam War, anti-American Imperialism movements. Initiated by a small group of intellectuals and later spreaded into the universities. They challenged the legitimacy of the Vietnam War policy and questioned the nation’s dignity and sovereignty on Thailand being the US military bases to invade its neighboring countries. Anti-Vietnam-War activities had become so widespread and so influential that even the post-October 14, 1973 governments had to acknowledge the movement’s demands. However, after the October 1973 incident, the expulsion of the US military bases campaign become part of socialist revolution strategy embraced by the increasingly radical student movement. While the Thai state allied with the American in stirring up nationalism against the alien threat, the left employed the Chinese-model of Maoism to form nationalism discourse against the American and Thai states.

In the midst of confrontation between the rightists and the leftists, right-wing leaders began to exploit the US military base issue to counter and subsequently destroy the student movements. The former not only built up lies on the importance of US bases to Thailand’s national security but also accused the students’ anti-US bases campaign of an assistance to Vietnamese invasion of Thailand. The right-wing, on the one hand, repeatedly stated that the students were either Vietnamese or Vietnamese supporters and, on the other hand, sent out rumors that Vietnamese troops had penetrated the country. At this time, Vietnamese refugees in the northeast region became the victims of violence, an outcome of hatred campaign against the Vietnamese and students. The right-wing, in other words, employed the Vietnamese-hatred discourse as a weapon to suppress the people of the same nation.